

N:o 88.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 maj 1893.
— — — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående tullbevillningen.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 7 samt memorial n:is 15 och 16.)

Till Konungen.

Sedan Riksdagen öfversett och granskat bestämmelserna i gällande tulltaxa med dertill hörande underrättelser, får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t anmäla de beslut, som dervid blifvit fattade.

I anledning af inom Riksdagen väckt motion har Riksdagen beslutit,

att artikeln silke, rått, ofärgadt, skall åsättas en tull af två kronor per kilogram.

I sammanhang härmed har Riksdagen beslutit:

dels att tullsatsen å artikeln silke, färgadt eller blekt, skall höjas till tre kronor per kilogram;

dels att 9 § 1 mom. i tulltaxeunderrättelserna skall erhålla följande förändrade lydelse:

§ 9.

1. Vid utförsel sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen: för 1 kilogram raffineradt socker, topp-, kandi- och kak-, 28,² öre

» 1	dito	chokolad, alla slag.....	5	»
» 1	dito	karameller och andra konfityrer.....	30	»
» 1	dito	bröd.....	2, ³	»
» 1	dito	tobak, arbetad:		
		cigarrer och cigaretter.....	1 krona	— »
		spunnen, hopvriden eller pressad, äfvensom i stänger.....	70	»
		malen eller snus.....	48	»
		andra slag.....	55	»
» 1	dito	s. k. flamgarn, färgadt eller tryckt af bomull...	15	»
» 1	dito	s. k. flamgarn, färgadt eller tryckt af ull.....	20	»
» 1	dito	helsidenväfnad.....	2 kronor	— »
» 1	dito	bomullsväfnad.....	15	»
» 1	dito	linneväfnad.....	20	»
» 1	dito	sydda bomulls- och linneartiklar, såsom skjor- tor, kragar, manchetter med flera, under vil- kor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad än oblekt bomullsväfnad,		

hvarvid för öfrigt iakttages:

a) att de af de här upptagna varor minst 50 kilogram af hvardera skola till export angifvas och på en gång afsändas; kommande dock denna bestämmelse icke att ega tillämpning, då den vara, för hvilken tullrestitution sökes, utföres för proviantering af fartyg i Öresund under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet;

b) att vid angifningsinlagan alltid skall bifogas tillverkarens, under edlig förpligtelse afgifna och med två vittnen bestyrkta försäkran, att varan är svensk tillverkning och af utländskt råämne, för hvilket full införseltull blifvit erlagd, eller, beträffande flamgarn och väfnader, att de äro inom landet tillverkade af utrikes spunnet och behörigen förtulladt garn, och, i fråga om sydda bomulls- och linneartiklar, att de äro inom landet tillverkade af utrikes ifrån införda, behörigen förtullade väfnader; och kommer nu nämnda bevis att biläggas tullkammarjournalen å den tullplats, hvarifrån varan utföres;

c) att utförseln verificeras genom intyg af vederbörande embets-

myndighet å lossningsorten, det varan derstädes blifvit lossad, hvilket intyg bör vara af svensk konsul eller vice konsul, derest sådan å berörda ort finnes anställd, behörigen legaliseradt; dock att, derest utförseln skett i fartyg af 30 tons drägtighet eller derutöfver och vid utförseln iakttagits den kontroll, som i § 42 tullstadgan för reexportgods finnes föreskrifven, något bevis om varans ankomst till den utländska lossningsorten ej må för restitutionens beviljande erfordras; och

d) att, beträffande bröd, det mjöl, för hvilket restitution af tullmedlen beviljas, skall vara inom de näst före utförseln förflutna sex månader till riket infördt.

Med anmälan om dessa beslut får Riksdagen anhålla, det tackes Eders Kongl. Maj:t låta kungöra desamma till allmän efterrättelse.

Beträffande den i gällande tulltaxa under rubriken »maskiner, redskap och verktyg eller delar deraf, ej specificerade» förekommande varugruppen har Riksdagens bevillningsutskott, på det att en bättre och fullständigare kännedom om den inhemska maskinmarknadens storlek och beskaffenhet än som genom nu tillgängliga statistiska uppgifter vore möjligt, till Riksdagen gjort framställning om en uppdelning af berörda rubrik i underafdelningar.

Enligt utskottets förslag skulle ifrågavarande del af tulltaxan erhållit följande förändrade uppställning:

Maskiner, redskap och verktyg eller delar deraf, ej specificerade:

Motorer: vatten- och vindhjul, turbiner, luft- och gasmaskiner, lokomobiler m. fl.;

Apparater: vacuumpannor, ventilations-, tork- och värmeapparater, bränneri-, bryggeri- och mejeriapparater m. fl.;

Arbets- och verktygsmaskiner:

a) för maskintillverkning:

ånghammare, hejare, metallsvarfvar, hyfvel-, klipp-, borrh-, press- och fräsmaskiner för bearbetning af metaller m. fl.;

b) för industrien i allmänhet:

ångpumpar, kranar, hissar, torf- och tegelslagningsmaskiner, qvarn- och sågmaskiner, träbearbetningsmaskiner, pappersmaskiner, tryckpressar, spinnmaskiner, väfstolar, elektricitetsmaskiner m. fl.;

Landtbruksmaskiner och redskap: plogar, jordbearbetningsmaskiner, sånings-, slätter- och skördemaskiner, tröskverk, sädesrensare, rotfruktsskärare, hackelsemaskiner, krossar m. fl.;

Maskiner och redskap, andra slag;

Verktyg.

Vid bedömandet af ett industriföretags ekonomiska förutsättningar ingår alltid kännedömen om marknadens storlek som en viktig faktor. I ett litet land som vårt är denna kännedom af så mycket större vikt, som svaret på den frågan, om det lönar sig att i konkurrens med utlandet här införa en ny fabrikstillverkning eller utvidga en redan befintlig, i främsta rummet måste blifva beroende deraf, huruvida den inhemska marknaden är tillräckligt stor för att medgifva en tillverkning af ifrågavarande slag i så stor omfattning, att denna lönar sig. Här af framgår tydligt, att det ur näringsintressets synpunkt måste vara af stor vikt, att landets såväl in- som utförsel så noggrant som möjligt antecknas samt att, såvidt möjligt, hvarje viktigare grupp af industrialster får sin särskilda rubrik i statistiken.

Vid uppgörandet af sitt förslag till tulltaxa har tullkomitén ej heller underlåtit att i flera fall ordna tulltaxans uppställning med fästadt afseende på detta näringsintressets kraf, men så har ej skett i fråga om varugruppen: maskiner, redskap och verktyg. Denna varugrupp är likväl af flera skäl i lika hög grad som åtskilliga andra alster af förädlingsindustrien, med afseende å hvilka komitén tillgodosett berörda intresse, förtjent af att härutinnan egnas särskild uppmärksamhet.

Med afseende å landets in- och utförsel representerar maskingruppen ett af de största tullvärdena. År 1890 uppgingo dessa värden för införseln till 15 och för utförseln till 3 millioner kronor. Blott några få artiklar representera ett större införselvärd, såsom stenkol 30,⁵, omalen spanmål 23, kaffe 20,⁵, socker 16,³ och bomull 15,² millioner kronor. För en riktig insigt i landets näringsförhållanden vore det ensamt af denna anledning icke utan betydelse att veta, hvilka slags maskiner företrädesvis bidraga till detta höga införselvärd. Men af ännu större vikt är denna kännedom för bedömandet af vår maskinindustris afsättningsförhållanden. Detta faller så mycket mer i ögonen, då man besinnar, att maskinindustrien är vårt lands främsta fabriksnäring såväl med afseende å antalet sysselsatta arbetare, 16,000, som med afseende å tillverkningsvärdet, 37,⁸ millioner kronor, eller 15 procent af fabriksindustriens hela tillverkningsvärde.

Utan att ringakta de svårigheter, som kunna anses vara förenade med att sönderdela gruppen maskiner, redskap och verktyg på ett i allo tillfredsställande sätt, torde densamma dock kunna uppdelas på ett mer rationellt sätt än det, som nu förekommer i kommerskollegii berättelse om utrikes handel och sjöfart och som grundar sig på tulltaxans uppställning. I denna berättelse, der maskiner m. m. äro upptagna endast med angifvande af varuvärdet, men utan uppgift på stycketal,

förekommer jemte hvarandra: maskiner, afsedda för jordbruket, med sex underafdelningar, tillsammans representerande 531,000 kronor; för industrien, deruti inbegripet symaskiner, 7,5 millioner; maskiner, andra slag, 6,4 millioner; ångmaskiner, ångpannor, brandsprutor, gasmätare, stråkaridor och kårdborrar, de begge sistnämnda i värde uppgående till 30,000 kronor. Det otillfredsställande i denna indelning är allt för mycket i ögonen fallande för att vidare behöfva omordas.

Det mål, som med en sönderdelning af gruppen maskiner, verktyg och redskap bör eftersträfvast, är beredandet af kännedom om antalet och värdet af de maskiner, som förnämligast utgöra föremål för införsel. För vinnandet af denna kännedom får man dock icke drifva sönderdelningen allt för långt, ty derigenom skulle i berättelsen öfver utrikes handeln för stort utrymme tagas i anspråk och öfverskådligheten i jemnbredd dermed försvåras. Ej heller får man åtnöja sig med ett allt för litet antal underafdelningar, ty då vinnes ej det eftersträfvade ändamålet.

Riksdagen har emellertid funnit den uppdelning af ifrågavarande varugrupp, utskottet föreslagit, vara af sådan beskaffenhet, att, ehuru utskottet förklarar sig icke hafva för afsigt att genom den föreslagna åtgärden vidtaga någon ändring i gällande tullsatser å eller bestående grunder för förtullningen af ifrågavarande artiklar, otydlighet och möjligen rubbning i tulltaxans nuvarande tillämpning deraf skulle kunna uppstå. Åtskilliga af de artiklar, som, enligt utskottets förslag, äro upptagna inom ifrågavarande varugrupp, synas nemligen rätteligen vara att hänföra och lära jemväl hittills hafva hänförts under andra rubriker i tulltaxan samt i följd deraf äfven tullbehandlats enligt andra grunder än förevarande varugrupp. Så lär t. ex. vara förhållandet med vacuumpannor, elektricitetsmaskiner, värmeapparater, ventilationsapparater äfvensom kranar. Till undanrödjande af dylika med utskottets förslag till äfventyrs förknippade oegentligheter anser Riksdagen en noggrannare utredning af frågan nödig.

Om ock åtskilliga af de påpekade oegentligheterna lätteligen skulle kunna afhjelpas, såsom hvad beträffar uttrycket »kranar», derigenom att detta uttryck utbyttes mot »lyftkranar», har Riksdagen, särskildt med hänsyn till den praxis, som vid tullbehandlingen af olika slag af maskiner etc. till äfventyrs må vara rådande, funnit lämpligast, att ifrågavarande utredning verkställes af vederbörande myndigheter på föranstaltande af Eders Kongl. Maj:t.

Med anledning häraf får Riksdagen härmed hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täckes taga under ompröfning, huru-

vida icke, till vinnande af en bättre och fullständigare kännedom om den inhemska maskinmarknadens storlek och beskaffenhet än den, som genom nu tillgängligt statistiskt material står att erhålla, den i gällande tulltaxa under rubriken »Maskiner, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade», omförmälda varugruppen lämpligen skulle kunna uppdelas i flera grupper, samt i öfverensstämmelse dermed inom tullverket anteckningar föras beträffande införseln till riket af ej mindre de till hvarje sådan grupp hänförliga artiklar, än äfven särskildt af de viktigaste artiklarne inom en hvar af dessa grupper.

Stockholm den 2 maj 1893.

Med undersåtlig vördnad.
